

TÚRÓKÉPESSÉG

A fájdalom sem lehet akadály

LÁBKÖZÉPCSONTTÖRÉSEL FUTOTT, majd a gipszlevétel után két hónappal Kolumbiában versenyzett Szerencsi Ildikó

Klein Ron »

„A táv második felében egyre jobban fájt...” – így foglalta össze Szerencsi Ildikó

rencsi Ildikó tájfutó azt, hogy a tízezer méteres országos bajnokság nagy részét lábközépcsonttöréssel futotta le. „Utólag derült ki, a verseny közben csupán azt éreztem, szokatlanul nehezen tudok lépni.” Végül így is a hetedik helyen zárt. Az orvosi látogatás után többektől hallotta, hogy fel kellett volna adnia a versenyt: „Szerencsére csak kívülről mondták ezt, a családtagok és a barátok mellett álltak. Főbbségük sportoló, ezért tudják, milyen érzés egy versenyt feladni, főleg a második felében. Ha minden kisebb-nagyobb fájdalom után befejeznénk, akkor nem nagyon futnánk végig egyetlen versenyt sem.”

Szerencsi nem az a fel-

adós típus, talán ennek is köszönheti fantasztikus eredményorát: tizenhét-szeres magyar bajnok, ezüstérmes az Ifjúsági Európa-bajnokságon, főiskolai világbajnokságon elért ötödik hely, illetve a 2013-as világjátékokon a váltóval megszerzett hetedik hely is jelentős eredménynek számít – pláne egy nagyon rövid felkészülés után.

„A lábközépcsonttörésem után négy hétig fekvőgipszet kaptam, nagyon nehéz volt elviselni, hiszen tudtam, hogy napról napra egyre gyengébb lesz az izomzatom. Miután levették, nagyon kevés időm maradt a felkészülésre, kevesebb mint két hónap.”

Három év múlva a lengyelországi világjátékokon már könnyebb felkészülést szeretne – már, ha indul: „Gyógyszeresként dolgozom, mindig nehéz a szabadságot úgy beosztani, hogy maradjon az edző-

táborokra, a versenyekre és nyáron azért egy hosszú hétvéges pihenés is beleférjen. 2017 még távol van, majd meglátjuk.”

A következő feladat a júliusi, olaszországi világbajnokság, arra biztosan jut elég szabadnap, ám az aranyérem irreális: „A skandináv országokban nagy hagyománya van a sportágnak, teljesen más körülmények között dolgoznak. Az ottani versenyzők nem dolgoznak mellette, ebből élnek. A versenyek előtt a helyszínen edzőtáboroznak heteket, olyan edzői stábbal, amiről csak álmodhatunk. Mi a legjobb esetben is egy héttel előbb tudunk az aktuális városba érkezni. Ez nagy különbség” – mesél a lehetőségek közti különbségről Szerencsi.

Ha már aranyérem, a tizenennyolcadik bajnoki arany még mindig opció a tájfutónál: „Azt az ember szereti gyűjtögetni...”